

Familiens Underhold. Men naar Forholdene ere saaledes, naar Staten som bekendt, og som det er nævnt, da der var Tale om Lønningsforholdene, er vor største Producent, driver Produktion i mange forskellige Grene, saa kunde den vel ogsaa overtage hele Produktionen, og det har ogsaa vist sig, at der er ikke noget affrækkende for Arbejderne ved at komme ind under Staten, da dens Pladser ere Genstand for Stormløb, idet der til enhver Bestilling, stor eller liden, selv om den er nok saa liden, er Masser af Ansøgere. Jeg har kun villet gøre dette Par Bemærkninger over for det, der er udtalt. Jeg finder ikke Anledning til at udtale mig videre.

Falkenstjerne: Den højtærede Indenrigsminister kunde ikke tænke sig andet end en meget ond og grim Hævingerrighed som Grund til, at jeg kunde tænke mig Muligheden af at stemme imod Tilskudet til de tekniske Skoler. Jeg tror dog, at der findes en noget mere nærliggende Grund end at forudsætte den Slags onde Instinkter hos ham. Jeg tror, at Grunden ligger simpeltthen deri, baade for mit Vedkommende og, tror jeg, for adskillige andre Medlemmers Vedkommende, at der virkelig er en meget nær Forbindelse mellem de tekniske Skoler og Landbrugsskolerne. Der er ingen Tvivl om, at jo mere man fra Statens Side støtter de tekniske Skoler, jo flere vi saa af dem, jo lettere de blive i Stand til at give Fripladser — navnlig gennem dette sidste — desto mere drager man Befolkningen bort fra Landet. Den Oplysningstrang, der findes hos Ungdommen paa Landet, vil ganske naturligt søge til Byerne for at blive tilfredsstillet, naar man ikke paa Landet har et Skolevæsen, der er knyttet til Landbruget, og som kan tilfredsstille denne Oplysningstrang. Naar jeg derfor ser, at det ene Aar gaar efter det andet, uden at der bliver noget som helst af de rigelige Tilskud til Landbrugsskolerne, som disse nu i en Række af Aar have gaaet og ventet paa, medens man derimod bliver ved at fylde i de tekniske Skolers Kasser, tror jeg, at det er en ganske naturlig Følelse hos mig og adskillige andre, at vi sige: Det er paa Tiden, at vi begynde at stoppe Tilgangen paa det Sted, indtil der virkelig bliver Vejlighed til at skabe en Modvægt paa Landet mod denne stærke Tilstrømning til de tekniske Skoler. Den højtærede Indenrigsminister opfattede ganske rigtig min Udtalelse som en Opfordring til, om ikke just at komme frem med Landbohøjskoleloven, saa dog i det mindste at udtale sig om denne. Jeg deler fuldstændig hans

Opfattelse af, at det ikke er heldigt for et Lovforslag at vedblive Aar for Aar at komme frem med det i samme Skikkelse for altid at lade det friste samme triste Skæbne; man staar sig da ved at beholde det hjemme. Men naar den højtærede Indenrigsminister synes at ville give det Udseende af, at Hindringerne for dette Lovforslag ligger hos dette Ting, saa tror jeg, at den højtærede Minister svæver lidt i en Bildfarelse. De Hindringer, der fra dette Tings Side ere opstillede, tror jeg meget let, at man kunde komme over. Hindringerne ligger ganske sikkert andet Steds, og mine Ord indeholdt dels en Opfordring til den ærede Indenrigsminister om at vise lidt mere Energi end hidtil for at overvinde disse Hindringer, og dels en Anthynding af, at man muligvis lettere vilde kunne komme over dem ved at fikle de Ting ad, som efterhaanden ere blevne knyttede sammen, og søge at gennemføre hver af dem enkeltvis. Den ærede Minister søgte derefter at finde Grunden til min Hensigt med Hensyn til Søndermarken og Frederiksberg Have deri, at jeg særlig ønskede uartige Børn. Jeg tror dog, at der ogsaa dertil kan findes andre Grunde end egentlig Kærlighed til uartige Børn. Jeg tror, at Grunden dertil mere simpelt er den, at Børnene i Kjøbenhavn har grumme let ved at blive uartige paa Grund af, at de ikke noget Steds saa en Smule fri Tumbleplads, og naar de saa gaa ud paa de eneste Steder, hvor der er lidt Afgang til fri Tumbleplads for Børnene, saa indsnævrer man Grændserne for dem paa alle mulige Maader og forbyder dem de allernaturaligste Ting. Jeg tror ganske vist, at man derved opelster en Flok uartige Børn, og jeg ønsker ikke, at den ærede Indenrigsminister skal være Skyld i, at der kommer flere af den Slags Bøssener her, end der i Forvejen findes. Jeg henstillede da til ham, at man ikke ved de Forstømmelser, der nu paatæntes ved Søndermarken, skulde komme til at bidrage dertil. Med Hensyn til den højtærede Kultusministers Bemærkninger skal jeg blot sige, at naar jeg i Aar holdt samme Tale som i Fjor, var det ganske vist, fordi jeg haabede, at den højtærede Kultusminister som Svar derpaa ikke vilde holde den samme Tale som i Fjor, thi det brød jeg mig egentlig ikke meget om. Naar jeg gentog mit Spørgsmaal fra i Fjor, saa var det, fordi jeg haabede i Aar at saa et lidt mere bestemt Svar i Stedet for den platoniske Kærlighed, som den ærede Kultusminister ogsaa i Aar udtalte til Fortsættelseslæserne. Den tror jeg ikke, at disse kunne leve af. Derfor var ganske vist Hensigten med mit gentagne